



בש"פ 5992/20 - מדינת ישראל נגד פלוני, עיסאם אבו שיבאן

בבית המשפט העליון

בש"פ 5992/20

בש"פ 5993/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב בבש"פ 5992/20:

פלוני

המשיב בבש"פ 5993/20:

עיסאם אבו שיבאן

בקשות להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996,
בתפ"ח 42757-12-19 בבית המשפט המחוזי בחיפה

תאריך הישיבה:

י"ד באלול התש"ף (3.9.2020)

בשם המבקשת:

עו"ד חיים שוייצר

בשם המשיב

בבש"פ 5992/20

ובבש"פ 5993/20:

עו"ד דוד יפתח; עו"ד רונן חליוה; עו"ד יוסי זילברגר



החלטה

1. מונחות לפני שתי בקשות להארכת מעצרו של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. שני המשיבים מואשמים בעבירת רצח בנסיבות מחמירות ובעבירות נשק. המשיב הראשון היה קטין במועד הגשת כתב האישום, ואילו המשיב השני היה בגיר במועד זה. בהתאם, המדינה ביקשה בפעם השלישית להאריך את מעצרו של המשיב בבש"פ 5992/20 (להלן: משיב 1) ב-45 ימים, וביקשה בפעם הראשונה להאריך את מעצרו של המשיב בבש"פ 5993/20 (להלן: משיב 2) ב-90 ימים; או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 42757-12-19 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם מביניהם.

בקשה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים מתרכזת בשני שיקולים, שלעיתים נוצר ביניהם מתח. האחד, האינטרס הציבורי שבהגנה מפני מסוכנות הנאשם. השני, קצב ניהול ההליך. שיקול זה עניינו שמירה על זכויות הנאשם, שמוחזק במעצר בעת שעומדת לו חזקת החפות. גם שיקול זה הוא חלק מהאינטרס הציבורי.

2. מסוכנות המשיבים עולה מפרטי האירוע. על פי כתב האישום, המשיבים החליטו להרוג את המנוח על רקע קשרים רומנטיים שסברו שהיו לו עם קרובת משפחה של אחד מהם. הם הצטיידו באופנוע, באקדח ובתחמושת, ורכבו לעבר חנותו של המנוח כאשר משיב 2 נוהג באופנוע ומשיב 1 אוחז בנשק. כשראו את המנוח ירה משיב 1 לעברו תוך כדי נסיעה. חלק מן היריות פגעו במנוח, שנפל אל הקרקע. אח המנוח, שעמד לידו, ברח לתוך החנות. בהמשך הסתובבו המשיבים עם האופנוע, ומשיב 1 ירה מספר יריות נוספות לעבר המנוח, ובסך הכל פגע בו שבע פעמים.

מעבר לכך שהשניים מואשמים בעבירת רצח, שהיא החמורה בספר החוקים, נסיבות המקרה מלמדות אף הן על חומרת המעשים והמסוכנות הנשקפת מן המשיבים: התחכום; השימוש באופנוע ובנשק; ירי לעבר המנוח שסיכן גם את אחיו, שעמד לידו בזמן האירוע; ירי של שבע יריות לכיוון המנוח, בשני "סבבים" נפרדים, באור יום וברחוב מלא אנשים. אשר למשיב 1, בבש"פ 3144/20 דחה השופט גרוסקופף ערר על ההחלטה לעצרו עד לתום ההליכים, תוך קביעה כי קיימות ראיות לכאורה כי הוא זה שירה במנוח. כן הודגש נסיונו לחצות את הגבול לירדן מספר ימים לאחר הרצח, מבלי שניתן הסבר מניח את הדעת בקשר למטרת הנסיעה. כל אלה מקימים חשש להימלטות מאימת הדין. להשלמת התמונה יצוין כי משיב 1 הפך לבגיר לפני כשבוע ימים. אשר למשיב 2, יצוין כי הוא נתפס רק כשלושה שבועות לאחר מועד הרצח.

3. השיקול השני שאותו יש לשקול, לצד המסוכנות, הוא קצב ניהול המשפט. פרשת התביעה החלה להישמע, ונקבעו עשרה מועדי הוכחות בין חודש ספטמבר לתחילת חודש פברואר בשנה הבאה. בינתיים נשמע חלק מעדותו של אח המנוח, שנכח במקום בעת הרצח. קצב זה של המשפט אינו משביע רצון. אכן, הסנגורים ביקשו דחיות שונות, ואולם טרם הועבר לעיונם כל החומר הרלוונטי. בנוסף לכך צודקים הסניגורים כי על פני הדברים, המשפט אמור לא אמור להסתיים במועד האמור, אך בא כוח המדינה טען מנגד כי פרשת התביעה צפויה להסתיים במהלך הדיונים שכבר נקבעו.

בבואי לאזן בין כלל השיקולים, נראה כי לנוכח מסוכנותם הרבה של המשיבים אין מקום להורות על שחרורם במסגרת בקשה זו. עם זאת, יש מקום להקפיד על קביעת מועדי דיונים רבים, לנוכח המספר הרב של העדים שאמורים להישמע לפי הרשימה שבכתב האישום. עוד יצוין כי לא נקבעו דיונים בין דיון ההוכחות שנקבע ליום 7.11.2020 והדיון הקבוע ליום 26.1.2021, דהיינו תקופה של חודשיים וחצי. מצופה, ככל שניתן, כי בית המשפט יוסיף מועדים – או לכל



הפחות מועד - במהלך תקופה זו, ואף ידאג לקביעת מועדים נוספים בקצב שמשקף את הצורך להתקדם בניהול המשפט גם לאחר התאריך האחרון שנקבע.

4. סוף דבר, הנני נעתר לבקשות, ומאריך את מעצרו של המשיב בבש"פ 5992/20 (משיב 1) ב-45 ימים, החל מיום 15.9.2020, או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 42757-12-19, לפי המוקדם מביניהם; ומאריך את מעצרו של המשיב בבש"פ 5993/20 (משיב 2) ב-90 ימים, החל מיום 17.9.2020, או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 42757-12-19, לפי המוקדם מביניהם.

ניתנה היום, י"ד באלול התש"ף (3.9.2020).

ש ו פ ט
